

IDA-TALLINNA KESKHAIGLA

ENTEROVIIRUSE ANTIGEEN ROOJAST

Uuringud	<i>Enterovirus</i> antigeen roojast
Mõiste	Enteroviirused (<i>Coxsackievirus</i> , <i>Echovirus</i> , <i>Poliovirus</i> , <i>Enterovirus</i>) võivad põhjustada inimesel erinevaid patoloogilisi sümptomeid ning esinevad kõige rohkem laste seas. Nakkuse ülekande toimub fekaaloraalsel teel. Peiteperiood 3–10 kuni 30 päeva. Enteroviirus paljuneb seedetraktis ning seejärel jõuab vereringesse, mille tagajärjel võib kahjustuda süda, nahk, kesknärvisüsteem (viiruslik meningiit)
Näidustused	<ul style="list-style-type: none">▪ infektsiooni etioloogia väljaselgitamine
Proovivõtu vahendid	Steriilne väljaheite kogumisnõu
Materjali säilivus ja transport	2–8 °C kuni 48 tundi
Teostamise aeg ja koht	Tööpäeviti ja valveajal; mikrobioloogia labor, Pärnu mnt. 104
Meetod	Immuunkromatograafiline meetod
Referentsvahemikud	Negatiivne
Tõlgendus	Positiivne enteroviiruse antigeeni leid sümptomaatilisel patsiendil kinnitab infektsiooni (ägedas faasis kasutatav skriiningtest). Positiivne test ei välista teiste patogeenide olemasolu. Haigestunud inimese roojas leidub suures koguses viiruspartikleid kuni 16 nädala jooksul, aga kuu aja möödumisel haiguse algusest võib test anda negatiivse tulemuse, kuna antigeenide kontsentratsioon võib olla reagendi sensitiivsuse läviväärtusest madalam. Hiljutine polioviirusevastane vaksineerimine võib olla valepositiivse reaktsiooni põhjuseks.
Koodid	66502
Kirjandus	<ol style="list-style-type: none">1. Enteroviruses in water environment – a potential threat to public health. <i>Ann. Agric. Environ. Med.</i>, 2008, No 15, p. 199-203.2. Leber, Burnham et al (2023) <i>Clinical Microbiology Procedures Handbook</i>, Volume 3, section 12; 5th Edition, American Society for Microbiology, Washington, D.C.3. Giuseppe Cornaglia et al (2012) <i>European Manual of Clinical Microbiology</i>, 1st edition, ESCMID, page 171-178
Koostajad	Marina Ivanova, Linda Pirožkova